

Djurgårds bladet

Gröna Lunds
domslut klart

Rabattvandring
och gamla hus

Fasaden som
återskapats
av Jacob och Max

Nr 2, juli 2022
65e årgången

Djurgårdsbladet

Djurgårdsbladet är Djurgårdens hembygdsförenings medlemstidning.

Tidningen utges fyra gånger om året i cirka 700 exemplar.

Inkommet material publiceras i mån av utrymme. Annonser och insändare skickas till djurgardsbladet@outlook.com.

Redaktion: Carl-Fredrik Paléus (styrelseordf.), Göran Söderström (ansvarig utgivare), Kerstin Lager (chefredaktör), djurgardsbladet@outlook.com.

Citera gärna men uppge källan!

Foton av Kerstin Lager, där inget annat anges. ISSN 1400-2248. Printon AS, Tallin 2021.

Djurgårdens hembygdsförening

Djurgårdens hembygdsförening (DHF) är en politiskt och religiöst obunden, ideell förening som verkar för att värna och vårda Djurgårdens kulturhistoriska miljöer och naturvärden som del av Kungliga nationalstadsparken.

Föreningen har cirka 500 medlemmar och ordnar varje år flera medlemsaktiviteter på Djurgården.

Medlemskap 300 kr/enskild, 350 kr/sammanboende. Stödjande företag/organisation 1 000 kr.

Betala till plusgiro 35 19 91-5 eller Swish 123 238 4048.

Ange ditt namn, fullständig postadress och tfn både i inbetalningen och i mail till barbro.fernvall@outlook.com.

Vill du stödja föreningen med en gåva är vi mycket tacksamma!

H. M. Konung Carl XVI Gustaf är hembygdsföreningens höge beskyddare.

Ordförande: Carl-Fredrik Paléus

Sekreterare: Kerstin Brunnberg, Anna-Paula Jonsson.

Kassör: Carl-Johan Bonnier

Sociala medier: Följ Djurgårdsbladet på Facebook!

Medlemsregisteransvarig: Barbro Fernvall, barbro.fernvall@outlook.com.

Postadress: Djurgårdens hembygdsförening, Östra Varvsgatan 1A, 115 21 Stockholm.

Vi är remissinstans för planer och utveckling på Djurgården.

Vid vissa, brådskande planärenden mailar vi information till alla medlemmar.

Skicka därför gärna din mailadress till barbro.fernvall@outlook.com.

Omslagsbilden

Antikvarie Max Laserna och slottsarkitekt Jacob Hidemark har genom ett omsorgsfullt och dedicerat arbete återställt fasaden på restaurang Linden och Sommarpaviljongen vid Allmänna Gränd.

Fasaden var tidigare rivningshotad men efter att Djurgårdens hembygdsförening lyckats rädda den har ägaren Pop House beslutat återställa den till 1928 års utseende. Foto av Kerstin Lager.

Välkommen!

5/9 Prunkande blombäddar och gamla hus

Vi vandrar genom parkområdet på Södra Djurgården, från den blå gjutjärnsporten till Rosendals slott. Eva Gernandt och Göran Söderström berättar om Kungliga Djurgårdsförvaltningens planteringar och områdets historia.

När: Måndag 5 september, kl 18–20.

Var: Samling kl 18 vid den blå gjutjärnsporten bredvid Djurgårdsbron.

Pris: 100 kr betalas på plats Swish/kontant. Medlemmar 40 kr.

Anmälan senast 2 september: Maila ditt namn och telefonnummer till eva@bymutti.com eller sms till 070-849 14 96.

12/9 Prinsessan Estelles Skulpturpark

Sara Sandström, verksamhetsledare på PREKS (Prinsessan Estelles Kulturstiftelse), håller ett fördjupat föredrag för oss om stiftelsens verksamhet och planer. Kläder efter väder! Tag gärna med kaffe.

När: Måndag 12 september, kl 16–17:30.

Var: Samling kl 16 vid Folke Bernadottes bro, på Rosendalssidan.

Pris: 100 kr betalas på plats Swish/kontant. Medlemmar gratis!

Anmälan senast 9 september: Maila ditt namn och telefonnummer till eva@bymutti.com eller sms till 070-849 14 96.

Ordföranden har ordet

Domslut Grönan

Gröna Lund har fått tillstånd att bygga ännu högre åkmaskiner som kommer skymma den vackra utsikten mot Gamla Stans kyrktorn.

MÖD (Mark- och miljööverdomstolen vid Svea Hovrätt), ändrade mark- och miljödomstolens beslut och godkände istället Grönans monstruösa byggplaner.

Det innebär också att MÖD går emot Riksantikvarieämbetets starka rekommendation att värna riksintresset Stockholms innerstad med Djurgården (3 kap. 6 § miljöbalken).

Domen går också emot den lag som gäller för Djurgården som del av riksintresset Nationalstadsparken: ”Inom Nationalstadsparken får ny bebyggelse och nya anläggningar komma till stånd och andra åtgärder vidtas endast om det kan ske utan intrång i parklandskap eller naturmiljö och utan att det historiska landskapets natur- och kulturvärden i övrigt skadas” (4 kap. 1 och 7 §§ miljöbalken).

Ett tivoli ges företräde framför vår historiska huvudstads kulturmiljöer och MÖD kör över både Miljöbalken och riksintressen, vilka normalt ska prioriteras framför andra intressen.

Domslutets ordalydelse om byggplanen är grovt missvisande: ”Planens syfte är också att skapa en ny och tilltalande siluett där zonen närmast vattnet utgörs av ett parkliknande område och bakom vilket nöjesattraktioner sticker upp på några få ställen.”

Upp till 45 meter höga berg- och dalbanor ger inte en tilltalande siluett och skymmer utsikten från välbesökta Solliden mot Gamla Stan.

Vi kommer inte ge upp. Vi stöder de närmast boende på Falkenbergsgatan och vi fortsätter verka för framtida generationers rätt till sin kulturhistoria och till ett *grönt* Djurgården. Och vi kommer se över möjligheterna att gå till Europadomstolen.

Carl-Fredrik Paléus

Detaljplan för HASSELBACKEN

Konsthallen 15 m. fl. Diarienummer 2018-00710.

Trots massiv kritik, bland annat från Länsstyrelsen, antog stadsbyggnadsnämnden det reviderade förslaget i maj och drev sedan igenom det i kommunfullmäktige den 13 juni.

Djurgårdens hembygdsförening motsätter sig inte en komplettering av bebyggelse på tomten men denna måste underordna sig den historiska miljön.

Därför kommer kommunfullmäktiges beslut överklagas.

Vårt remissyttrande 6 mars

Här följer ett sammandrag av vårt remissyttrande den 6 mars som kommer utgöra underlag för ett överklagande.

Betonglock istället för markyta

En obegriplig rest från det tidigare förslaget är att man fortfarande vill ersätta den naturliga markytan med ett grusat sterilt betonglock. Vi fruktar att detta betyder att man trots allt planerar genomföra mycket större underjordiska utbyggnader än planen beskriver.

De nya byggnaderna

De nya byggnaderna är till sin utformning främmande i den kulturhistoriska miljön. De tillkommande hotellpaviljongerna är fortfarande för höga och dominerande, särskilt den norra paviljongen.

Bellmanseken

Den underjordiska förbindelsegången mellan de nya byggnaderna ligger fortfarande för nära ekens rötter. Den södra hotellbyggnaden ligger nära eken på ett sådant sätt att kronan måste beskäras vilket, enligt trädexperter, befaras starkt påskynda ekens död. Den 300 år gamla eken som

som Bellman spelat under är historiskt omistlig för kommande generationer.

Byggnadsminnesförklaring

En förbättring är att de äldsta delarna av huvudbyggnaden ått skyddsföreskrifter. Men något som inte redovisas i handlingarna är bottenvåningens historiska serveringslokaler från 1800-talets andra hälft som kvarstod helt bevarade under branden 1923. Trots skyddsföreskrifterna föreslås flera yttre förändringar som skulle starkt förändra byggnadens karaktär. Vi avser därför att hos länsstyrelsen väcka fråga om byggnadsminnesförklaring av hela den ursprungliga byggnaden.

Den historiska musikpaviljongen

I stället för den föreslagna lilla musikpaviljongen bör den efter historiska ritningar återuppförda serveringspaviljongen återföras till platsen från en privat tomt på Värmdön, dit den flyttats före beviljat rivningslov.

Den historiska träportalen

Hasselbacken lovade att återuppföra portalen men mot Hazeliusbacken, vilket helt saknas i handlingarna.

Historisk återuppbyggd kulle

Den historiska kullen närmast Cirkus med sina slingrande gångar och balustrader behöver inte elimineras även om ett spa inrättas i lokalen under kullen.

Kulturmiljöutredningen

Den återopade, nya Kulturmiljöutredningen är fortfarande bristfällig med bland annat felaktig placering av ursprungliga Hasselbacken.

Stadens möte med naturen

Här fortsätter artikelserien *Why Cities Need Large Parks*, som utgår från Richard Murrays nyutgivna bok med samma namn.

I denna artikeln får vi ta del av landskapsarkitekten Per Axelssons reflektioner över stadens möte med naturen.

City Meets Nature

Obönhörligt kommer planetens stora städer att fortsätta växa ut i sina omland.

Om stadsplanerare då kan undanta rejäla och sammanlänkade partier av högvärdig natur från bebyggelse, blir tillväxten mer hållbar. Då höjs livskvaliteten, både för mänskliga invånare och för de naturbundna ekosystemens alla aktörer på olika nivåer.

I kapitlet *City Meets Nature* analyserar experter från fem länder aspekter på städernas randzoner och betydelsen av en stads möte med sitt omland och sin inramning av natur.

När vi nu uppvärderar stora sammanhängande grönområden inuti våra städer är det förstas en fördel om sådana också finns vid den urbana kanten – det vill säga vid stadens slut.

I kapitlet beskrivs också olika städernas värdering och skyddsnivå av natur inom

sig och i omlanden, och de stora skillnader länder fortfarande har i lagstiftningen kring hur vi kan använda områden som inte är torg och gator. Allemansrätten är, som bekant, inte global.

Parker görs ofta i bergiga områden

Topografi är ofta avgörande för hur eller om natur sparas i stadsplaneringen.

När ett område som står inför urbanisering präglas av bergiga kullar, djupa raviner och kanske floddalar syns en tydlig trend att dessa områden kan undantas från bebyggelse och hårdgjorda ytor.

Många fina exempel från världens alla hörn lyfts fram på när svårbemästrade höjdförhållanden blir kärnor i gröna strukturer. Det är alltså dyrt att spränga, plana ut och fylla igen svackor. Bortsett från att det ofta är direkt förkastligt ur bevarandesynpunkt för värdefulla biologiska miljöer.

Why Cities Need

Qunli Stormwater Park, är 34 ha stor dagvattenpark som anlades efter stora problem med översvämningar på stadens hårdgjorda ytor i Qunli i Harbin, Kina, som nämns i kapitlet *Design for All*. (Bild från Medströms Förlag.)

Ett intressant dilemma som är högaktuellt i svensk planering är hur vi ska hitta rätt nivå för både naturlighet och upplevd trygghet i våra halvurbana stora parker i den nya stadsväven.

För det biologiska livets skull ska naturen sparas så orörd som möjligt. Men för att kunna användas som rekreativ och trygg miljö i bebyggelsens utkant behövs anlagda element som vägsystem, parkeringsplatser, info-platser, utsiktspunkter, picknickplatser med mera. Intressanta exempel lyfts fram och diskuteras.

María Claudia López, som deltog i utformningen av masterplanen för den stora staden Bogota, presenterar exempel där restaurering och rening av flodmiljöer återskapat rekreativa och ekologiskt bär-

kraftiga miljöer. Dessa blir en ryggrad för att återintroducera ekologiska strukturer i mycket starkt hårdgjorda och urbaniserade miljöer.

Från Tyskland berättas hur nedlagda gruvmiljöer i Leipzigs utkant blir ett rikt tillskott av stadsnära natur med nyanlagda sjösystem. Här återskapas alla delar av ekosystemet; från bottenmiljöer, strandzoner, strandängar och våtmarker till torrare belägna nya, urbana skogar.

Design for All

I kapitlet *Design for All* tar de fem texterna upp de förhandenvarande stora trender och möjligheter som återfinns i den urbana expansionen. Återigen lyfts det faktum att städernas tillväxt är drama-

tisk. Men självfallet ställs stadsplanerna inför olika utmaningar på olika platser på planeten.

Som en viktig fråga diskuteras förstås vatten ur olika synvinklar. Från monsulrelaterade översvämningar (Kina) till svår uttorkning (Kalifornien). Och överallt måste markföroreningar hanteras så att dessa inte okontrollerat sprids vidare när ett område översvämmas eller torkar ut.

Avfallsberg blev park

Nästa fråga är vad vi kan åstadkomma med de områden där vi placerat och lagrat vårt avfall.

Här lyfts ett fint exempel från Israel där ett ”mystic mountain” skapats på avfallsmassor där alltså industriella runier blivit en urban helande miljö i form av park och grönbå strukturer.

Artdöden och den pågående utarmningen av många stadsnära ekosystem är en annan fråga till diskussion. Skribenterna visar på olika byggda sätt att skapa förutsättningar för och vidmakthålla en hög biodiversitet – det vill säga en stor komplexitet i artsammansättning och sammanlänkning av biologiska kärnområden.

Ett exempel på det är de stora ”oyster parks” som etablerats i New Yorks närhet. Dessa ostronodlingar blir matproducenter, vattenrenare och samtidigt livsmiljöer för en mängd andra vatten- och strandlevande arter.

Sist men inte minst framhålls våra gröna miljöers roll som glädjespridare och stimulansgivare för våra sinnen, kroppar

och själar. Vi är sannolikt bara i början på en mer medveten gestaltning av helande miljöer på recept.

Hårdgjorda ytor ger översvämningar

Vi får också en genomgång av det nya, instabila klimatets konsekvenser. En text exemplifierar med kinesisk stadsplanering, som tidigare hade en finmaskig metod att möta fluktuernade vattennivåer.

I och med att stadsplaneringen därefter förenklats med fler hårdgjorda ytor som följd, har staden blivit utsatt och sårbar vid skyfall.

Nu återinförs dagvattenparker som också är designade för att öka färskvatentillgången.

Bland annat i Qunli, Harbin, visade det sig vara både snabbare och billigare att uppföra dagvattenparken *Qunli Stormwater Park* än ett traditionellt system med avloppsrör under staden.

Kriminella zoner blir trygga parker

Från Afrika visas exempel på parkprojekt där ekologisk och social hållbarhet tillåts gå hand i hand.

I den enorma kontinentens städer finns ofta mycket otrygga och kriminellt belastade zoner. Planering behöver där understyrka framväxten av trygga mötesplatser och rekreativa miljöer av högre kvalitet.

*Per Axelsson
Landskapsarkitekt/LAR/MSA*

Richard Murrays bok Why Cities Need Large Parks erbjuds till hembygdsföreningens medlemmar med rabatt på bokus.se/largeparks.

Motorled in i Östermalm

Östlig förbindelse, tidigare kallad Österleden och Östra länken, fick avslag efter förra valet. Nu är det val igen, och beroende på hur vi röstar kan motorleden komma att bli verklighet.

Motorleder kan man tycka olika om. Men faktum är att vi inte kommer nå målen i Parisavtalet om vi inte minskar trafiken.

Många boende vid Valhallavägen tyckte det var skönt att bli av med trafiken från Frihamnen och Värtan när Norra Länken blev klar.

Om Östlig förbindelse byggs kommer trafiken åter öka till både Strandvägen, Valhallavägen och Oxenstiernsgatan; denna gång från fler håll än tidigare. Östlig förbindelse leder in trafik både från Nacka, Lidingö och Norra Länken/Norra Djurgårdsstaden via en avfart vid Frihamnen/Lindarängsvägen.

Motorled i tunnel med avgastorn

Trots att leden fick avslag av Stockholms grön-blå koalition efter förra valet fortsätter Trafikverket planera för den. Den politiska majoriteten kan komma att ändras i Stockholms kommun och Region Stockholm efter valet i år och i stort sett alla partier utom MP och V (och eventuellt S) anser att motorleden ska byggas.

Den plan Trafikverket arbetar utifrån är att motorleden ska gå från Nacka, i tunnel under vattnet till Södra Djurgården och vidare i tunnel under Södra och

Norra Djurgården hela vägen upp till Norra länken, det vill säga Värtan. Av- och påfarter ska finnas i Nacka, Frihamnen/Lindarängsvägen och vid Värtan.

En biltunnel behöver avgastorn och dessa kommer sättas bland annat på Södra Djurgården.

Motorleden klyver Nationalstadsparken

Som ett älskat område för att promenera, rasta hunden, åka skidor och rida utgör Ladugårdsgårde en stor och populär del av Nationalstadsparken.

Idag kanske du tar med hunden från Gärdesbebyggelsen och går över lilla Lindarängsvägen för att komma ut på det härliga, vidsträckta gärdet.

Om Östlig förbindelse blir verklighet kommer Lindarängsvägen förvandlas till en 6-filig motorled.

Motorleden kommer klyva Ladugårdsgårde mitt itu. Det blir betydligt mer buller och avgaser än idag. Och vi får nog räkna med en hel del överkört vilt som försöker förflytta sig över gärdet.

Motorleden, som kommer öka koldioxidutsläppen och försvåra för Sverige att nå miljömålen, beräknas kosta cirka 20 miljarder kronor.

Naturskyddsföreningen tycker att det vore ett bättre alternativ att använda pengarna till miljövänlig kollektivtrafik och på så vis förbättra tillgängligheten både till lands och sjöss.

Red.

Kulturhistoria vid Allmänna

Den idylliska, gamla miljö som besökarna möter på Allmänna Gränd och som också präglar hela Djurgårdsstaden intill, finns kvar tack vare det skydd fastigheterna åtnjuter som kulturhistoriska miljöer.

Marken vid Allmänna Gränd tillhör Stockholms stad och har genom åren upplåtits till skiftande ägare genom tomträttsavtal. Här ligger idag den sommarpaviljong som är den enda byggnad som finns kvar från tiden för Stockholmsutställningen 1930.

Byggnaden hörde ihop med den länge populära restaurang Lindgården som revs trots många protester. På Lindgårdens plats

byggde den senare ägaren Abbamuseet och Pop House hotell.

Bredvid Sommarpaviljongen ligger restaurang Linden, byggd 1880. Också denna var sammanbyggd med Lindgården. Båda byggnaderna hade grön klassning från Stadsmuseet, vilket innebär ”högt kulturhistoriskt värde och bebyggelse särskilt värdefull från historiskt, kulturhistoriskt, miljömässig eller konstnärlig synpunkt”.

I samband med att Sommarpaviljongen byggdes 1927–1928 ändrades också rest. Lindens fasad till att spegla det tidstypiska utseendet för slutet av 1920-talet.

För några år sedan hotades båda husen av rivning i samband med att ägaren ville

Antikvarien Max Laserna pekar på den veranda som nu skapats mot Djurgårdsvägen, genom att fasaden dragits in några meter. Till höger grönmålas det nya staket som omgärdar de två byggnaderna.

Historiska fasader återställs i Gränd

spränga ner i berget under för att skapa nya utrymmen. I ett yttrande uppmärksammade Djurgårdens hembygdsförening att detta skulle innebära att husens originalfasader förstördes. Lyckligtvis räddades därmed fasaderna, och utgör fortfarande ett viktigt kulturarv i staden.

Ägaren Pop House har efter avslaget istället beslutat bidra till att bevara detta kulturarv genom att restaurera båda husens fasader tillbaka till 1928 års utseende.

Restaureringen av fasaden görs med tidstypiska material och färger. Invändigt kommer fastigheten nuvarande Konsthallen 2 (Abbamuseet) att åter sammanlänkas med Konsthallen 15 (rest. Linden och

Sommarpaviljongen). Den sammanslagna fastigheten får namnet Konsthallen 15 och den interiöra planlösningen görs om för att passa Pop House verksamhet. Bland annat blir det hotellrum i rest. Lindens övervåning och café och eventuellt en affär i undervåningen. Det arbetet sköts av Dinell-Johansson Arkitekter. De har också ritat det glastak som sammanlänkar Sommarpaviljongen med Abbamuseet.

Slottsarkitekten Jacob Hidemark, som har stor erfarenhet av att restaurera historiska byggnader, har i samarbete med antikvarien Max Laserna ansvarat för rekonstruktionen av de båda husens fasader.

Artikeln fortsätter på nästa sida ->

Sommarpaviljongen sammanlänkas med Abba.museet med ett glastak, skapat av DinellJohansson Arkitekter.

Redan nu kan vi se resultatet av deras arbete. Fasaderna lyser i varma, historiska färger och de väl valda materialen kompletterar det vackra uttrycket.

Den gamla, okänsliga sprutputsen har tagits bort och ersatts med ny puts, omsorgsfullt utförd i ockragult.

Rest. Linden har återfått likadana smårutiga fönster som 1928. Fönsterkarmarna har linoljemålats i mörkgrönt och fönsterfoder och snickerier i brutet vitt och ljust varmgrått.

Aluminiumdörren har satts igen och två tidstypiska dörrar i ek med överljus har placerats i ursprungligt läge. Rest. Linden hade tre dörrar på 1800-talet men när fasaden gjordes om 1928 ändrades det till bara en dörr. Dagens antal dörrar utgår både från husets nya verksamhet och ursprungsförhållandet.

Ett staket har tillförts mot gatan, linoljemålat i samma gröna färg som fönsterkarmarna.

På vår fråga om den nya utomhusbelysningen på fasaden svarar Jacob att armaturerna är nya men liknar den belysning som satt där i slutet av 1920-talet.

Jacob berättar att Sommarpaviljongens tidigare fasad mot Djurgårdsvägen gav ett ganska slutet intryck. De beslöt därför att återställa övervåningens ursprungliga, öppna veranda mot Djurgårdsvägen.

Vi frågar Jacob och Max om de mött några särskilda utmaningar under arbetet.

– Sommarpaviljongens fönster mot Djurgårdsvägen är glädjande nog original, berättar Max.

– Men med rådande regelverk för buller var de inte tillräckligt isolerande. Vi

Max Laserna och Jacob Hidemark framför restaurang Linden, nu med 1928 års fasad.

löste problemet genom att installera ett lager nya fönster innanför de gamla.

– En annan utmaning var att thantera och lösa brandkrav och tillgänglighetskrav som var så mycket lägre förr i tiden, tillägger Jacob.

– Och ovanpå taket satt ursprungligen två dekorativa guldkulor. Den ena har under åren försvunnit, men vi har återställt utseendet så att det åter sitter två guldkulor där.

Djurgårdens hembygdsförening uppskattar den seriösa restaureringen av fasaden.

Resultatet har blivit en sammanhållen, vacker miljö som återställer den historiska känslan från 1928 vid Allmänna Gränd och Djurgårdsvägen.

Red.

Lillsjöns våtmark invigd

På Norra Djurgården, runt Husarviken, fanns det för 300 år sedan flera sjöar i ett stort våtmarksområde. Namnet Fisksjöäng berättar om det tidigare fiskrika området. Likaså kung Karl XI Fiskarstuga och namnet Fiskartorpet.

En av de sjöar som tidigare hade anknytning till samma havsvik som Husarviken men som, på grund av landhöjningen, slutat vara sjö är Lillsjön.

Stockholms stad har, i samarbete med Djurgårdsförvaltningen och Världsnaturfonden, beslutat iordningställa Lillsjön till våtmark och gett uppdraget till Oliver Karlöf som arbetar som fiskbiolog vid Stockholms stads idrottsförvaltning. Syftet har varit att skapa en lekplats för gädda, som är en viktig del för det fortsatta fiskbeståndet i havet där det behövs mer rovfisk för att få balans.

Genom att anlägga en dammvall med munk nedströms våtmarken och sedan höja munkens utlopp kan Lillsjön översvämmas under fiskarnas lek. När våtmarken är dämnd rinner allt vatten ut genom ett så kallat omlöp, en konstgjord bäck vars syfte är att göra höjdskillnaden mellan våtmarken och havet vandringssbar för alla fiskarter. Ynglen hamnar sedan i havet.

Lillsjöns våtmark invigdes 12 maj av idrottsborgarrådet Karin Ernlund (C) och Djurgårdsförvaltningens ståthållare Staffan Larsson. Redan första veckan syntes en gädda i Lillsjön. Förutom gäddor, har Lillsjön redan lockat till sig rastande och ruvande fåglar, bland annat grönbena, enkelbeckasin och tofsvipa.

Men! Om du tänker gå dit med ett fiskespö i handen får du tänka om. Gäddorna är inte till för att fiskas upp, utan för att verka i ekosystemet.

Red.

En förskola i Norra Djurgårdstaden har blivit projektets faddrar. De kallar Lillsjöns våtmark för "gäddfabriken". På bilden samtalar barnen med Oliver Karlöf, projektets ansvarige marinekolog.